

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 32 soroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Serisori nefrancați se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Pretul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Căzut-a cununa capnului nostru...

— Un volum de predici —

(x) Iăvățăturile măntuitoare ale sfintei Scripturi au avut darul de a fi propoveduite, în anul curent 1918, de pe amvonul catedralei sibiene, în forma unei serii de cuvântări bisericesti, (ținute de fruntea clerului nostru ortodox român, de preoți și profesori din centrul arhidiecezei ardelen.

S'a rostit, cum știm, spre bucuria multora, în Duminicile sfintelor pasesimi, un ciclu de predici aici în Sibiu; și de sigur nici alte orașe, și nici alte sate — în parte cel puțin — n'au rămas cu desăvârșire nesimțitoare la pida bună ce li s'a trimis.

Pentru a sprinzi și a completa tot mai mai mult lucrarea pornită, — și în același timp pentru a fi spre mărturie urmașilor, — este de neapărat trebuință darea la tipar a cuvântărilor bisericesti, care s'au rostit acum, sau în ani de mai înainte, fie cu ocazia Duminicilor, sau a serbărilor, fie cu prilejul dureros al slujbei înmormântărilor.

La această necesitate răspunde noul volum apărut sub titlul: *Căzut-a cununa capnului nostru*, cuvântări funebrele, de Dr. Ioan Lupșa.

Cartea ne prezintă 46 de cuvântări și comemorări, între care cele mai multe sânt lucrări inedite și, înlocuind ca publicație de mai înainte ale scriitorilor, conținând gândiri de înaltă valoare.

Autorul, încredințat despre grațiile ce împlinesc preoșima la alcătuirea vorbirilor funebre, își ține de datorie ca în fruntea exemplorilor volumului său să atingă unele reguli,

după care se poate propovedui cuvântul Scripturii în «școala mormintelor»: Predicatorul, ca să se achite cu vrednicie de îndatorirea sa, atât spre mulțumirea ascultătorilor, cât și spre liniștirea conștiinței proprii, va căuta să individualizeze în fiecare caz, și să înfățișeze însuși și momente din viața disparutului. Prin metoda aceasta preotul va fi lerit de repețiri prea dese, și mai ales va aduce neprețuite «servicii» pentru educația religioasă și morala a credincioșilor săi, cari în fața mormintelor deschise sânt mai inclinați decât alta dată și mai doritori de a primi în sufletul lor adevărul și mângăierea Scripturii». În deosebi se va ținea seamă de «următorea îndrumare preoșoașă a neîntrecuților *ierarhi și mare dascăl al lumii*, sf. Ioan Cuză de Aur: «Morți și viii nu înțeleg decât diferitele clipe ale vieții. Morții noștri nu sânt îngropați sub glie, ci în inimile noastre. Ei trăiesc în noi, în felul cum noi simțim cu ei. Să ne îngrijim, ca urmașii lor să nu vadă decât lapte și să nu auză decât cuvinte vrednice de amintirea lor».

Luând în vedere cuprinsul volumului, scris de părintele Lupșa, avem următoarele grupuri de cuvântări și de comemorări:

În primul grup: *zece*, în legătură cu marcele și lungul război de astăzi. Cea dintâi cuvântare, care dă numele volumului, s'a rostit în biserică mara din Săligte la 5 Iulie n. 1914 cu ocazia parastasului pentru odihna sultelească a Arhiducelui Francis Ferdinand și a soției sale prințesa Sofia.

O lucrare ca aceasta (o publicăm aproape întreagă în foșoara de astăzi), în care se face comparație între Francis Ferdinand și Iosif II, n'o poate

urzi, în asemenea formă, decât scriitorul cu multe cunoștințe de istorie și cu deosebit simț critic. Aici nu mai avem o cuvântare obișnuită funebrală, ci o splendidă pagină istorică.

Celelalte nouă lucrări se rapoartă la moartea eroilor următori: a căpitanului Ioan Goșoa (căzut la Ravaruska în 1915), a surorii de caritate Florica Mantia († în 1915), a cadet-aspirantului și avocatului Dr. Bucur Băra († 1915), a glosașului din Nürnberg, Hermann Landesmann (mort în Ardeal, 1915), a învâtorului Ioan Miclăuș (mort în Galiția, 1910), a meseriașilor Nicolae Cornea (mort și îngropat în Galiția) și Iile Dădăria († în 1918 în urma bolei căștigată pe câmpul de luptă în Galiția), a soldatului Ioan Popa (decedat în spitalul militar din Salontamare, în 1918), și a profesorului Dr. Al. Bogdan (căzut la Șumina, 1914).

Aceste zece lucrări ar putea forma un deosebit volum de comemorare a vitejilor disparuți.

Al doilea grup, cu șapte lucrări, se rapoartă la scriitorii: Virgil Onițiu, Dr. Augustin Bunea, Hașdeu, Dr. D. P. Barcanu, Dr. N. Dobrescu, Ioan Pușcariu și Dr. At. M. Marienescu.

O parenteză: Prin cuvântarea rostită la înmormântarea canonicului Dr. Augustin Bunea la Blaj în 19 Noembrie 1909, autorul ortodox a făcut, — dacă nu ne înșelăm, — ceva mai mult pentru Blajul de sud ascultarea papei, decât se obișnuștea pe acolo, în cercurile generației mai tineră, să se facă pentru Sibiu ortodox.

Al treilea grup, cu patru cuvântări, privește preoșima: al patrulea, cu 15 cuvântări, alți intelectuali; în sfârșit, al cincilea grup, cu zece cuvântări se rapoartă la țărani și țărance.

Lucrările, grupate din aceste puncte de vedere, ar da poate o mai ușoară orientare pentru cititor și o mai bună rânduire a materialului.

Dar, aceasta este la adecă o chestie de exterior, care nu poate să scadă valoarea internă a publicației, de care ne ocupăm.

Cuvântările funebrele, în felul cum sântem obișnuiți să le auzim, nu se par a fi mijlocul potrivit pentru a stabili obiectiv vrednicile răpășoșilor. Este oarecum firesc, ca jalea clipei în care se gășesc ascultătorii, să înăruască și judecățile exprimate de cuvântători.

Cu atât mai mare devine meritul volumului *Căzut-a cununa*, când nu se lasă stănenit de împrejurarea aceasta, și înfățișează, fără a mări lucrurile în bine, icioanele adevărate ale oamenilor. Cartea constată lucruri și fapte. Și nu i se poate face nici reproșul unor reticienți, care ar fi în dauna adevărului.

Dacă chemarea preoșoasă nu se mărginește, la facerea șiujilor în fața sfântului altar, propovăduitorii cuvântărilor vor afla în opera părintelui Lupșa sprințul dorit într-o împlinire cât mai desăvârșită a datoriei, căreia și-i închinat viața și activitatea.

Școalele românești — din regiunea frontierei

Nu de mult zările maghiare au adus știrea, că guvernul ungar va deschide la toamnă, în regiunile de frontieră locuite de români, mai multe școli primare de stat, ceeste se va face mai ales prin statificarea

zldrniciei acum pentru totdeauna adevăratea celor nădădite și dovedirea lucrurilor celor așteptate cu atât dor dela domnia lui Francis Ferdinand. Și astfel în mormântul, în care se coboră atât de timpuriu, spre odihna de veac, osămițele acestui mândru vântar habsburgic, a căzut fulgerată și una dintre nădădile noastre de bine.

E un fatal destin al acestei monarhii, că doi dintre cei mai talentați conducători ai ei s'au prăbușit înainte de vreme: Iosif al II-lea, a murit înainte de a fi împlinit vârsta de 49 ani, pe Francis Ferdinand la răpus mara păcatosă a ucigașului curând după ce împlinise 50 de ani, dar înainte de a-și fi putut începe domnia.

Tineretele amănndora s'au deosebit de ale celorlalte semenii ai lor prin năzuința serioasă și stăruitoare de a vedea cu ochii proprii și de a cunoaște din apropiere nenjiocșii țării și popoarele, peste care erau rânduții de Dumnezeu să stăpănească. Astfel Iosif II n'a pregetat a cutreera întocmai ca odinioară Adrian «împăratul călător» în repețite rânduri țării monarhice, ascultând pretutindeni jalbele supușilor săi și mângâind poporul.

Ei voi să introducă egalitate deplină între toate popoarele de sub cărmuirea sa. De aceea în timpul scurtei sale domnii a

început și poporul nostru a înainta în cultura și bunăstare. Protopopul de pe atunci al Săligtei, Moise Moga, s'a simțit îndemnat la 1782 a mulțumi lui Iosif al II-lea pentru binefacerile lui prin versuri simple, dar sincere, pe care le termina astfel:

«O, dulce Iosife împărate și cu totul luminată, Cea necostată lui Dumnezeu mulțimia înalțăm, Fi și dănil pentru împăriața ta îl rugăm, Și încă și noi de-apurarea și totdeauna vom sta, Picura de sânge cea mai de urmă Pentru împăriața ta vom vărsă...»

Iosif al II-lea a dat voie înălțărilor noastre, să clădească această puteratică biserică; de aceea numele lui se gășete până în ziua de astăzi în fruntea pomelnicilor citorilor. Și tot el a ascultat la 1784 jalba credincioșii Stana lui Oprea Miclăuș din Săligte, care se ruga să fie slobozit bărbatul ei din tenința dela Kufstein, unde a pălmit peste 30 de ani, fiindcă luase parte la luptele pentru apărarea creștinești strămoșești. Pe timpul lui Iosif II creștiii Burgului din Viena s'au deschis în repețite rânduri înaintea românilor ardeleni.

După că știm, și porțile castelului Belvedere înceseră a se deschide înainte unor frunțaș de astăzi ai poporului nostru. Francis Ferdinand asculta și el cu viu interes și cu binevoitoare simțire părintească pe ceile se apropiau de el, ca

să-i talmăcească gândurile și dorințele noastre. El avea chiar obiceiul să spună, că iubește mult poporul nostru de țărani credincioși, buni și cinștii, că le cunoaște limba sonoră și dătinile frumoase, pline de un întim suflă de poesie patriarhală. Un cercetător al trecutului, un frunțaș vrednic, care s'a pogorât în mormânt înainte de vreme (Dr. A. Bunea) rămăsească neant de cuvintele însușite și egloșoare roșite de Francis Ferdinand la adresa românilor, cu prilejul unui audiențe, și nu se feria a mărturisi, că după știința dănsului niciodată un Habsburg n'a manifestat față de români un interes mai binevoitor și sentimente mai generoase, decât ale răpășoșilor moștenitori de tron.

Un cărmator al popoarelor credincioase, cinșite și muncitoare, un părinte al celor obidiți, un ocrotitor al celor nemăngăiați: iată ce se pregătea să devină Francis Ferdinand, călcând în urmele marcului său înaintaș: Iosif II.

Altă însușire comună amândurora a fost religioșitatea adăncă și luminată, de care era pătrunsă întreaga ființa lor, precum și avertisiunea pronunțată față de anume forme și ceremonii extraordinare de țapene ale etichetei spaniole, importate la curtea din Viena de unii dintre înălțășii lui, cari încercară într-un timp să statorească în

FOIȘOARA

O asemănare

— între doi conducători ai monarhiei —

Volumul acum apărut, din condeiul părintelui protopop Dr. Ioan Lupșa, *Căzut-a cununa capnului nostru* *) face următorea asemănare între Iosif moștenitor de tron Francis Ferdinand și Iosif al II-lea:

Cei ce au avut prilej să cunoască mai desaproape, chiar din contact personal, pe mult regretatul nostru moștenitor de tron, — Francis Ferdinand, — spun că notele caracteristice ale personalității sale erau, în multe privințe, asemănătoare cu însușirile excelente de voință fermă, judecată dreaptă și îngăduință milostivă, cari au făcut din împăratul Iosif II cel mai drept și mai iubit dintre monarhi, cari au cărmuit timp de peste 6 vecuri de pe tronul Habsburgilor. Unii înțesu chiar să ne asigure, că domnia lui Francis Ferdinand va însemna începutul egalei îndreptări naționale pentru toate popoarele din cuprinsul monarhiei.

Poporul nostru este adănc îndurerat, că gloanțele infernale dela Sarievo au

*) De vânzarea la Librăria arhidiecezănă, Prețul 8 cor. plus portu 70 fil.

școlilor confesionale românești și prin trecerea învățătorilor români confesionali în serviciul statului.

Spre acest scop guvernul a luat diferite dispoziții. Intra în vigoare autoritatea statului, provocându-se la acordul, ce ar fi intervenit în chestia școlilor confesionale între autoritățile confesionale românești și între stat — acord pe care *Telegraful Român* printr-un comunicat oficial îl contestă și-l desminte, — au intrat în tratative directe cu organele și corporațiunile parohiale românești pentru cedarea edificiilor școlare, iar pe de altă parte au eșuat trecerea mai multor învățători confesionali în serviciul statului. Astfel în comitatul Brasovului, la intervenția inspectorului școlar, ministrul de culte a numit învățătorii de stat pe foștii învățători confesionali: Vasile Bărbier (Măgherus), Anania Boldor și Ioan Pascu (Codlea), Ioan Creangă (Bod), Vasile Creangă (Sân-Petr), Georgehe Bărbier (Herman), Constantin Furlună (Rothbay), Georgehe Suras și Traian Ludu (Preshner), Ioan Bodăneș (Cărpiniș), și Leonte Roman (Vulcan).

În legătură cu dispozițiile luate de guvern pentru stabilirea școlilor confesionale românești din regiunea frontieră, *Brassó Lapok* publică în N-rii 152 și 153 doi articoli, din care vom să reținem de arădată o singură constatare, rezervându-ne a reveni asupra chestiunii întregi.

Ziarul maghiar ține să accentueze, că cunoștința limbii maghiare nu are cine știe ce importanță practică din punctul de vedere al ideii de stat ungar. Doar și agitatori naționaliști de azi, de seama lui Goga etc., cari au trecut în România, ca și conducătorii mișcării românești din 1848, știau cu toții perfect ungurește și au ieșit de pe băncile școlilor celor mai patriotice ungurești.

Această constatare a ziarului maghiar culminează în declarația: «Dumnezeu, care știe ungurește, este mai periculos, decât celce nu cunoaște limba maghiară».

Ziarul maghiar însă intră să a da explicarea psihologică a acestei apariții și mai ales de a trage concluzia logică din constatarea făcută.

Să ni se permită deci nouă a completa această intrusare.

Este incontestabil, că cunoștința limbii maghiare nu poate fi identificată cu esența adevăratului patriotism. Nu în cunoștința limbii maghiare se reamunează în ultima analiză patriotismul adevărat, ci în sentimentul de dragoste și alipire neclintită față de patrie.

Din acest punct de vedere românul sau sașul, care nu știe ungurește, dar are sentimentul alipirii față de glia strămoșască și tradițiile istorice ale țării, poate fi tot atât de bun patriot, ca și cel mai neaoș maghiar. Martore șant toate fronturile noastre de luptă, unde câte zeci de mii de români nu vor fi săngerând pentru tron și patrie fără să știe ungurește!

Deci și în școala primă și esențiala condiție a unei educații patriotice, nu este limba de propunere, ci *spiritul, în care se face educația*. Nu limba română este de vină, ci în anumite școli românești educația patriotică a putut lăsa de dorit, în tocmai precum nu limba maghiară este de vină, că — precum constată *Brassó Lapok*, — ei mai mari agitatori români au ieșit de pe băncile școlilor ungurești.

Vina o poartă duhul, în care s'a făcut educația în aceste școli, și mai ales duhul intoleranței, care nu poate provoca decât ură și averșiune și nici decum iubire și alipire.

O școală românească în care se propovăduiește ură și disprețul față de tot ce nu este românesc și în special față de poporul maghiar și tradițiile istorice ale țării, este tot atât de condamnată ca și o școală ungurească, în care se propăgă disprețul și ura față de poporul românesc din patrie.

Inițial, alipirea și simpatia se câștigă nu prin armele brutalității, ci însușele și disprețul, ci prin armele iubirii și ale respectului.

Elevul român care se înscrie și cercetează o școală ungurească cu dorința vădită, de a-și însuși limba maghiară și iubirea de ceace este ungurese, dacă va fi tratat de colegii sau profesorii săi cu insulte și dispreț pentru faptul că este român, se va depărta în timpul său de pe băncile școlii nu cu iubire, ci cu resentiment și averșiune față de limba și poporul maghiar și, până la un grad oarecare, și față de statul ungar.

Deci nu limba de propunere este adevărata graniță a unei educații patriotice, ci *spiritul în care se face educația*.

Sub acest raport o școală românească, în care educația se va face în spiritul adevăratei iubiri de patrie, va îndeplini aceeași misiune patriotică ca o școală ungurească, în care educația se va face în spiritul toleranței și al iubirii frățești.

Limba este mijloc de educație inofensiv, care poate fi prefăcut în

dulceală, sau otrăvă, după cum este duhul care se propagă prin ea.

Punctul nostru de vedere care justifică îndreptățirea orărei școli patriotice românești, ca și ungurești, credem că este just și logic.

Interes de mai înalte ale statului ungar sânt de o potrivă asigurate în orice școală, — indiferent că limba de propunere este maghiară sau română, — în care educația patriotică se face în numele iubirii și toleranței reciproce.

Ca concluzie finală constatăm și noi cu ziarul *Brassó Lapok*, că condiția esențială a adevăratului patriotism nu este în definitiv cu cineva să fi absolvat o școală ungurească, sau să știe ungurește, ci să se simtă bine în această țară, și pe calea aceasta să-și iubească patria cu toată căldura inimii sale.

Aceasta este motivul, care pledează nu pentru suprimarea, ci pentru conservarea școlilor românești, care ofer garanțiile necesare ale unei educații patriotice. (c). — G. T. »

Decidența parlamentului austriac. După o pauză de câte-va luni, s'a deschis țară Reichsrat austriac în 10. i. c.

Ministrul prezident Seidler vorbit, — în mijlocul unor scene furtunoase provocate de cei, sudslavi și de socialdemocrați, — despre situația politică internă. Naționaliștii germani răspund în strigăte opoziției. Prin-ministrul Seidler își urmează vorbirea în mijlocul unui mare gomol în cele din urmă opoziționalii agomotoși părăsesc ședința. Oraforul își desvoldă mai departe expunerile primite de naționaliști cu lungi aplauze.

Situația externă

Ministrul de externe austro-ungar, contele Ștefan Burian, a adresat așez ambilor miniștri prezenți ai monarhiei un comunicat, unde după spune, că nu voiește să se ocupe cu cauzele, care au provocat izbucnirea războiului, continuă în modul următor:

Dacă reasumăm tot ce a declarat dușmanii noștri asupra scopurilor ce urmăresc prin război, vom constată trei feluri de năzuințe, prin care voiesc să recitească continuarea războiului de sânge. Ei afirmă, că trebuie să realizeze ideile omenești. Libertatea să stăpânească la toate popoarele, care alcătuiesc o confederație universală, și neînțelegerile lor nu se mai rezolvă prin armă, ci prin arbitraj.

Trebuie îndeplinite unele schimbări de teritor pe scoatele ulterioare centrale, în deosebire față de monarhia austro-ungară.

În sfârșit, dușmanii noștri doresc să-și răsună și să se pedepsească pentru răutățile ce-am comis, ei cer pedepsirea și

poziția noastră, fiindcă am îndrăznit să ne apărăm cu succes. Putința noastră de apărare o numesc militarism, care trebuie nimicit.

De fapt însă, părțile beligerante sânt despărțite de olată mai ales prin scopuri de natură teritorială.

« Noi totdeauna ștămem gata să intrăm în tratative de pace cu toți dușmanii noștri. Dacă însă ei cer necentenit să fim pedepsiți, ca «să se restabilească stările originale», aceasta o considerăm ca un fapt, ce noi ar trebui să-l cerem față de danșii, că *noi noi* ștămem atacăți, și *de noastre* pagube ar fi să fie reparate mai întâi.

Dispoziția noastră spre pace se sfârșește, când mereu auzim strănuințele în pretențiunile teritoriale cu privire la Alsacia, Lorena, Trient și Triest, la coloniile germane și celielate. —

Ministrul de externe, după aceasta desvoldată pe larg, că monarhia, deși este stat cu mai multe naționalități, totuși este capabilă de viață, și cu toate că are să se lupte cu mari pericoluri, totuși va fi în stare lucră. «Năzum spre astfel de pace, care din scuti viața popoarelor de azi și răsunată, și va feri generațiile viitoare de întrebunțarea forței înarmate.

Camera ungară

În ședința de 17 Iulie n., ținută sub prezidenția lui Carol Szász, ministrul președinte Wekerle a prezentat proiectele desce pace încheiată cu Rusia, România și Finlanda.

Ministrul de finanțe Alexandru Popovici deșpune o proiecte mai mici, între care unul despre conversia de împrumuturilor ce însărească salariile funcționarilor publici.

S'a continuat apoi chestia dreptului de vot al femeilor. Deputatul Zöldán Meskó, primul orator, nu primește proiectul.

Vorbește apoi Vilhelm Vázsonyi. Aparținerea la genul feminin — zice Vázsonyi — nu poate fi aplicată în cauzele femei, de-aceia putea exercita ca mai însemnată funcție de drept public. Regina Victoria a Angliei a domnit zeci de ani, și nu s'ar pută zice, că rău. Protestez împotriva conservatorilor, cari afirmă, că femeile nu ar voi dreptul electoral. Propunerea ministrului prezident despre dreptul electoral al femeilor stătează drept electoral de clase. Răspung cu cea mai mare îndreptare însăși, că la construa reformei electorale eu să fi fost condus de principii strâne democrației și intereselor națunii.

Ședința de după amezi. În ședința continuativă de după amezi deputatul Iuliu Lakatos propune unele modificări.

Coloman Hédgáti și Ștefan Csemez sânt contra dreptului de vot al femeilor.

La orele 2 discutiile s'a amănă pe orele patru după amezi.

Deputații Eugen Balogh și Georgehe Lukács propun modificări.

La 5 ore a luat cuvântul contele Iuliu Andrássy. A constată, că femeile nu sânt

stăpânirea Habsburgilor și țara romanică de dincolo de Pirenei.

Ioșif îl interese la 1748 suspușilor săi a mai sărăta mai și a îngenuchina taxă-țea celor mai mari, fiindcă s'ar născut acesta de umilință nu se potrivește să-1 arate omenii unii față de alții, ci numai față de Dumnezeu. Că însuși era adănc pătruns de umilință adevărată creștină și de simțul egalității între oameni, a dovedit între atele și cu prilejul unor mari ceremonii religioase în Luxemburg, unde refuzănd a ocupa locul mai înalt, pregătind anume pentru dânsul ca domitor, a îngenuchiat și îl în rând cu poporul, zicând: «Înaintea lui Dumnezeu șătem toți egali».

Aceșu iubire de muncă, de simplitate, de sfinteție a celor privitoare la religie și biserică a fost și una din însușirile de căpetenie ale caracterului arhiduceului Francisc Ferdinand. Se spune, că în finețele a trăit foarte retras, aproape ca un ascet, urmând numai două căi: a bisericii și pe acă, care-l ducea în casarmă și la serviciile sale militare. Mai târziu a călătorit mult în diferite părți ale pământului, aducând cu sine frumoase colecții de lucruri rare și bogate însemnări despre tot ce a văzut și a putut să învețe în străinătate.

Aceste cuvinte: «virtute et exemplocare formaseră nu numai lozincă, ci însăș esența vieții lui Ioșif II, ar putea străluci și la căpătâul de vecinică odihnă a răposatului arhiduce Francisc Ferdinand.

Amândoi au fost oameni concepțiilor mari și îndrăznețe. În stare oricând a-și jertfi viața pentru ideal: Ioșif II pentru unitatea și progresul monarhiei, Francisc Ferdinand pentru sporierea ei teritorială și pentru păstrarea neștirbită a simbolului de mare putere europeană.

În sfârșit, în viața lor inimă familiară îl vedem fără oblađădui de aproape aceeaș soartă: Amândoi s'au căsătorit din dragoste adevărată, fără considerarea la prejudețiile și îndemururile diplomației iscusite, doritoare a face și desface toate, câte se întâmplă în lume, până și țaina cea mai mare a supremului bine, care este iubirea a tot biruitoră. Ioșif II iubea cu mare pasiune pe fosta lui soție Isabela de Parma. Francisc Ferdinand apare în toată mărimea lui de bărbat în momentul, când se decide mai bucuros a renunța, fie chiar și la tronul Habsburgilor, decât a se des-părți de Sofia lui cea dragă, în sufletul căreia a găsit iubirea cea adevărată, o comoră cu mult mai prețioasă decât toate bucurățile pe care le poate oferi unui muritor chiar strălucirea tronului împăratesc.

Și voia lui Dumnezeu a fost, ca acește două suflete, adănt în intin contopie în viață, să părăsască în aceeași clipă lumea aceasta plină de fărdeleți, și să se întâlnească spre locul gătit de Domnul tutur celor ce-L iubesc cu țărre și se închină lui cu credință!

Padurea

Bale vântu'n frunză deasă
și pădurea văjește,
Prin deșis de rămurle
Mieria versu și-i doinește.

Soapte dulci de frunză moartă
Răsună de pe cărare,
Și prin crengi s'alță ușoare
Veverițele sprintare.

Un isvor de apă rece
Curge'n picari cristaline,
Călătorul când va trece
Seea să-și o mai aline.

De pe deal un cântec vine,
Dintr'un fluier care plânge,
Și prin văl în departare
În ecouri ear se stânge.

Tu, pădure, 'n frunză rareă,
Și tu căbește domoale,
Multe patine porți în ele
Și în sinurile tale!

Vasile Genie.

Noaptea

În sat e stăpână tăcerea
Și stelele stau noaptea de pândă.
Ear luna pe bolta cerească
Surdă bătae și bîndă.

Mister este liniștea nopții,
Când lumea 'n somn s'odinește,
Și vântul în șoaște sfioșe
Prin frunze domol glăsuște.

Pe gânduri, perdat în visare,
Eu singur stau veghe la poartă,
Sub fărmecl nopții senine
Nu știu ce mînd mă poartă.

Depart, din calm de dealuri,
O doină pornește în ande
Ușoare, peste săl plutește,
Și 'n valuri de vrajă-ă ptrunde.

Vasile Genie.

reprezentate în parlament, ceace e o mare scădere. Sprijinite propunerea ministrului prezident, care a zis, că nu femeile au trebuit să se dărească de vol, ci interesele parlamentului reclamă colaborarea femeilor.

După pauză ministrul prezident declară, că nu are intenția să polemizeze cu oratorii, ci voește numai să prezinte liniamentele generale ale punctului său de vedere.

Proiectul original prevedea drept de vot și pe seamă văduverilor răboșniului, însă după aceea s'a omis și femeile și s'a dus moartea lor dreptul înțeaceză. Cu ocaziunea votării — apelează Wekerle către femeile care cortesez cu patimă, ci să se abia în vedere icona mameilor. Dreptul de vot al femeilor nu va sdruncina temeliile vieții familiare.

S'a început votarea. Propunerea ministrului prezident a fost respinsă cu 161 voturi, contra 90. Propunerile privitoare la modificări asemenea au fost respinse.

Știrile răboșniului

Comunicatul oficial din 17 I. c.: Pe frontul *italian*: Două companii engleze, care au răsuși să pătrundă în șanțurile noastre, după aceea s'au dăruit. Pierderile dusmanului, în ultimele lupte de la Soloro, s'au dovedit extraordinar de grele. În Albania situație neschimbată.

Pe frontul *apusan*: Numărul prizonierilor trece peste 18 mii de soldați.

Comunicatul oficial din 18 I. c.: Nici un eveniment deosebit pe frontul italian. În Albania dusmanul a ajuns în atingere cu trupele noastre.

Evenimente pe mare: În 17 I. c. demitea orașul *Pola* a fost atacat de mai multe aeroplane, care au aruncat vreo 200. de bombe. Doi muncitori civili au fost omorâți, și mai mulți răniți. Paguba materială este neînsemnată.

La frontul *apusan* luptele curg în favoarea germanilor.

Report general

despre activitatea Societății studenților institutului teologic gr.-rom. din Arad în anii 1917/1918 (Urmasre)

Buzele preotului vor pâlz știința și legea vor cerea din rostul lui, că ingerul Domnului este (Măslin 17)

Intelegând cuprinsul acestei sentințe divine, am năzuit și noi a ne aduna știința ce o avem să o păzim, folosind toate mijloacele legale și disponibile. În acest scop am cerut încuviințarea reverendisimului colegii profesoral, ca după o pauză de un an să activăm în societate, care să intre, în mod durita reorganizare a învățământului teologic, ce se impune ca un adevărat imperativ categoric, rămâne unicul mijloc de a ne perfecționa cunoștințele.

În urma permisiunii primite, Societatea s'a constituit în 5/18 Noemvrie 1917, în prezența d-ului Damaschin Ioanovici, delegatului colegiilor societate, care să intre, la miștie. Biroul s'a constituit astfel: Președint: Nerva Traian Cosma; vicepreședint: Valea Iurca; secretar: Emil Petrovici; nota I: Ioan Cuci; nota II: George Iordanov; casier economic: Pavel Papp. În *comisia literară*: Dumitru Herja, Victor Bolcaș, George Buha și Ioan Bogdan. În *comisia muzicală*: Președint: Gavril Dudulescu, dirigent coralul Valeriu Iurca, Sabin Moldovan și Aurel Cosma. În *comisia redactorie*: Dumitru Herja, Victor Mihailovici și Ioan Popovici. *Bibliotecar*: Octavian Tuliu Turcu, Stefan Miu și Iosif Chirilă.

Știrile excepționale ni-au creat și nouă situații grele mărginindu-ne mult în acțiunea noastră. În anul înțea 5 ședințe ordinare, când greutățile tratatului ne înprăștiră la vatra părintească la un concediu de două luni. Retenși după ferial n'am jținut decât 3 ședințe ordinare, când ne răslețăm din nou de s'arbitrorii s' invieră a Domnului și de s'arbitrorii s' invieră în acest an numai zece ședințe ordinare.

În două ședințe extraordinare s'au dezbătute statutele noastre, votate în 13/20 Aprilie a. c. fixând scopul Societății precum urmează: Îmbogățirea, dezvoltarea și perfecționarea cunoștințelor teologice în special; căștigarea unei culturi sociale avansate; înălțarea limbii și literaturii noastre (naționale) în general ce vrem să le realizăm folosind biblioteca, prin lucrări și conferințe, deprinderi practice din sfera vieții constituționale-bisericești, cor, orăstă, susținerea unei sale de lectură șcl., luând în programul său înțerea a mai multe ședințe publice, în deosebi prelegeri populare la sale cu scopul înălțării moravurilor, ridicării bineștirii materiale, pentru a da

îndrumări practice stăteului român și în vederea îmbogățirii cunoștințelor etno și topografice (a membrilor).

Întreptând prin aceste stăte alea, am căutat să creștem și mijloacele necesare pentru realizarea acleia.

Am atribuit importanță deosebită lucrărilor de specialitate, punând pond mai ales pe dezvoltarea bibliotecii. Am făcut inventar nou despre cărțile rămase de acum averea noastră inalterabilă, introducând un sistem modern de administrare. Am decretat înțetarea unei părți considerabile a capitalului nostru în lucrări teologice. Am comandat toate scrierile ss. Părinți bisericești traduse din original în neșmețe.

În puținele noastre ședințe au cetit lucrări de cuprins apologetic-dogmatic.

Am discutat deosebitile îndatoriri pastorale, așa în primul rând șetele popăștiite, necredința modernă și trăsălmăntător număr al anafabecilor; cumpenind prezentul am chibzuit și asupra stării exort de grele a bisericii și școlii românești.

Am îngrijit cu deosebită răvnă predică, năzind din răspurii la înțetarea amvonelor amfite.

În vederea împrăștirării maștere, când maioritatea membrilor vine de la școle străine, am dat atențiunea cuvenită studiului limbii și literaturii române, 8 au declamat poezii alese și au cetit lucrări din literatura română. (Va urma)

Știrile zilei

Parechea domnișoara la Pojona. Maieștățile Lor regle și regina, cu mare suavitate, au plecat de la Eckartsau în 16 I. c. la ora 10 fără un șerf pentru a călători cu vaporul până la Sjeon, în suita severanilor se găseă și arhiducele Olo, moștenitorul tronului, precum și miniștrii Wekerle, Sete-rcyn și contele Aladăr Zichy. Sosind în oraș Maieștățile Lor au primit în cortul regal, ridicat pe colina de înconorare, omagiile orașului și ale comitatului, cărora li a răspuns reglele Cașta. În palatul arhiducelui Frederice părechea domnișoara a fost salutată din partea deputațiunilor bisericești, militare și civile. După amezii au vizitat două școli și școala de industrie, unde sânt adăpostii acum invalizi. De acolo au plecat în dimbravă, la bazatul de filantropie; ear la ora 5 d. a., în mijlocul ovailor nefărășite ale publicului s'au năpuit la vapor, pentru a se întoarce la Eckartsau.

Înțetarea unui monument în 15 I. c., după amezii s'a făcut în cadrul unei deosebite festivități, desvleirea unui monument al domnișoarei noastre Carol, în iagărul prizonierilor de la spitalul general din Sibiu. Monumentul, împrămit de patru brazi, se ridică în curtea iagărului amintit și este opera prizonierilor italian de război, care au participat la comandamentul de stațiune generalmajorul Logosau, colonelul Swoboda și alți ofițeri. După întonarea imnurilor austriace și maghiare, s'au rostit scurte cuvântări din partea domniilor Alerte, Dr. Rejold și generalul Logosau. Prizonierii ruși, maghiari și italieni au cântat corul s'arbitrorii și festivități s'au excutat diferite producțiuni pentru prizonierii de răboși.

Aviz. Se aduce la cunoștință On. preșimii și, prin aceea, credincioșului nostru popor din protopresbiteratul Păgetului, precum și a preșimii și a poporului ortodox de școala ortodoxă din sărbătoarea s'f. Prooroc-ile, 20 Iulie (2 August) a. c. se va aranja procesiunea obișnuită a bisericea de la Izvorul Miron, unde se va celebra stințirea apei, apoi s'f. Iuturgie cu rugăciunile pentru terminarea răboșniului cu învingerea, pentru sănătatea soldaților, cari se luptă și pentru lertarea păcătoșilor și odihna sfințelor oratorii căzuți în răboși. Se va săvârși s'f. maslu și se vor citi rugăciunile pentru credincioșii după trebuințele înțetării. On. preșime este poștat, să strângă pomănișle cum parășe, pe cari apoi dimpreună cu sunele încașate, — ce se vor folosi pentru terminarea zidirii s'f. biserice, — să se înainteze subsemnatului înainte de sărbătoare cel puțin cu 24 ore.

Făcșad (Făget), 28 Iunie 1918.

Sebastian Olari, prot. ort. rom.

Un ministru englez despre vitalul Palestina. Cu ocaziunea primirii unui grup de soldați sioniști plecați la Palestina, ministru englez Barnes a declarat, că guvernul englez nu deum nu voește să se constituie monopol sioniștorii asupra Palestinei, ci se conduce de principiiul că rassa iudaică și celelalte popoare din Palestina să trăiască în înțelegere reciprocă.

† Elena Danagălu nasc. Ciocan, mama preotului din Rășinar Emil Danagălu, după lungi și grele suferințe, și-a dat sufletul în ziua de Creștinul Miercuri, în 4/17 Iunie 1918. În al 56-lea an de viață și-a sloca al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pămânțești ale defunctei s'au așezat spre vesnică odihnă Vineri, în 6/19 Iulie a. c., la 2 ore p. m., în cimitirul ort. român din Rășinar. Odi-născă în pace!

Alagerea de președint în tractul Belușului. Este convocată adunarea protopresbiterala electorală al tractului Beluș pe ziua de Sămbătă, 28 Iulie v. (10 August n.) 1918, la ceasurile 10 înainte de amezii în biserica parohiei centrale din Beluș. Comisar al acestorului eparhial gr.-or. român ordan este părintele *George Turbure*.

Adosul de salari al judecătorilor. Mișcare de judecătorilor pentru a se ameliora salariile, a dat rezultată, că fiecare judecător va primi câte 1800 coroane adnos, fără considerarea la gradele de salari.

Urcarea cvotei de cap a muncitorilor industriali. Ministrul alimentației publice a urcat cvota de cap pentru muncitorii industriali cu muncă mai grea și pentru lucrătorii de la ecantii. Lucrătorii de mine vor căpăta 350—400 conductorii de locomotive 500, muncitorii de noapte 400, iar toți ceilalți cu altă muncă industrială 350 grame făină pe zi.

Milușcov a plecat la Berlin. Kreuz-zelung anunță după ziarul rusesc Minsk că la Milușcov, comisarul partidului cadetilor din Rusia, a plecat la Berlin.

Coleră în Ucraina și Basarabia. Din București se anunță, că orașul Iași e amenințat de boale epidemice. Până acum bătăuța tifosul, alimentat mai în urmă și de piole mule, iar acum se înțețe coleră, care seceră jertle mult în partea sudică a Ucrainei, și în Basarabia.

Primelele din Strigonia împotriva agitatorilor. Primelele din Strigonia, Dr. Ioan Csernoch, s'a adresat preșimii săș prin o circulară, în care apelează la simțul lor de datorie în fața necesităților din vremile actuale: Proși sânt chemați de primelele a apră pe credincioșii lor împotriva agitatorilor. Acum cămă minții cauză aliați în țară, mai ales preșime și datoare să lumineze poporul, și în special pe cei ce se întorc din prisoare ruseșce. Pentru cazul că între aceștia s'ar afla unii amezii de ideile revoluționare ruseșce, pătoșite și suflete va aveă să i călăziască iarăș pe la adevărații.

Cum să sperăm bucatele de primieja focului. Ministrul de interne a dispus prin o ordonanță, că bucatele secerate să fie exortate, ca bucatele secerate să se depărtare de cel puțin 100 metri de linia căii ferate. Prin aceeaș schintele locomotivelor de trenuri nu vor aprinde bucatele.

Aviz. Ni se trimite avizul următor: Se atrage atențiunea învătătoarelor, că la postul de învătătoare în comuna frunțășă *Toracul-mic* (Kistârnoș, comit. Torontál) s'a publicat concurs. Termiul de concurs exp'ra în 7 August n. Reclamațele nu s'nt întăzite cu rugăzile, care au să se înainteze protoprietarului din Nagykomlós, Torontál. Școala are 5 puteri didactice și ajutor de stat.

Semaștii Americanii, cu prilejul subscrierilor la împrumutul de răboși, au pornit la drum mai mult aeroplane, care din vizuță aruncau apeluiri țipărite, unde oamenii sânt invitați să-și plaseze banii în hărțile de ale împrumutului american. O parte din anșuri a căzu pe mormintele dintr'un cimitir. Apeluirele acestea, purtau cuvintele: Deșteptă-vă și semaștii!

Conșierirea meseriștorii șagăbiți în ura răboșniului. Ministrul de comerț propuneă dispoziții în scopul îmbunătățirii stării meseriștorii reținorții dela armată, și a acelor, cari în ura răboșniului au fost siliți să-și sisteze lucrarea sau cari au suferit altcum pagube însemnate în câștigul lor.

Conșierirea, premergătoare acestui proiect, se va efectui din partea organizațiunilor industriale din Sibiu pentru membrii ei, cari sânt poștați a se anunța în persoana sau, în caz de absență, prin vreun membru al familiei în cancelaria corporatiunii *Aerocul* din Sibiu. Membrii ei să-și cetău în serviciul militar se pot anunța și înțre orele 5—6 d. a. pentru a da datele cerute. Anunțări ulterioare nu se pot lua în considerare.

Merul tranșurilor. Sosesc, în gara din Sibiu, dela:

Nocrh	.....	la	6'43 I. d. a.
Ciznădie	.....	7—	.....
Vânț	.....	7'41	.....
Copsa	.....	3'07 d. a.	.....
Ciznădie	.....	3'44	.....
Făgărus	.....	3'34	.....
Turnu roșu	.....	6'04	.....
Oena (dela băi)	.....	8'09	.....
Copsa	.....	10'05 noaptea.	.....

Pleacă, spre:

Ciznădie	.....	5'21 I. d. a.
Copsa	.....	6'20
Turnu roșu	.....	10'50
Făgărus	.....	10'13
Copsa	.....	1'31 d. a.
Ciznădie	.....	1'57
Oena (la băi)	.....	4'02
Nocrh	.....	4'06
Vânț	.....	6'10

Nr. 154 M. 1918.

CONCURS.

Consistoriul mitropolitan al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria publică concurs pentru patru (4) burse (stipendii) de câte 1000 Coroane din fundațiunea *Ioan și Maria Trandafii*, și anume: două pentru arhiepiscop, unul pentru dieceza Aradului, și unul pentru dieceza Caransebeșului.

Termiul de concurs se fixează pe 2/15 August a. c.

Concurenții vor avea a produce următoarele documente:

- Extras de botz, provăzcut cu clauza oficioasă, și că acum aparțin bisericii ortodoxe române din patrie.
- Adeverțiță oficială (certificat) dela antistia comunală, vîdmată și de preotul local, eventual de protopresbiterul concernent, despre starea socială și materială a concurentului și a părinților lui, precum și despre aceea că sânt cetățeni ai Ungariei.
- Testimoniu școlar de pe anul precedent cu nota generală eminent, pe temeiul cărui testimoniu concurentul este îndreptățit a continua studiile pentru care cere stipendiul.

Stipendiul se poate cere pentru continuarea studiilor la facultăți sau alte institute mai înalte de învățămînt, precum și pentru clasele superioare la institutele de învățămînt secundare (medii) din patrie.

4. Concurentul în cererea sa este îndatorat a declara lămurit, dacă mai are de undeva și alt stipendiu sau ajutor și a spune cât face acela.

Cererile înștruate în ordine sânt a se adresa și trimite până la termiul fixat de 2/15 August a. c. <Consistoriul mitropolitan gr.-or. român în Nagyszeben.

Sibiu—Nagyszeben, la 18 Iunie s. v. 1918.

Consistoriul mitropolitan.

Teatre în Sibiu

Teatru orașului. Director: Leo Bauer. Sămbătă, 10 Iulie: *Hannet*, operetă. Duminică d. a. la 3 ore cu prețuri reduse: *Neyinovata Susană*. Seară: *De-mul*, operetă. Luni: *Hannet*, operetă. Începutul la 7 1/2 ore seara.

Teatru cinematografic. *Apollo*, Strada Schevich. Directori: D-na Emil Tôth. Sămbătă și Duminică: *Nick Fantom*. Luni: *Henny Fortin*, în cel mai nou film. La fiecare din reprezentații se dau interesante suplimente de vederi în natură și scene umoristice. Începutul la: 7 și 9 ore seara.

Nr. 190/1918. Of. prot. (159) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător dela școala elementară confesională gr.-or. română din Poiana-Blancă prin aceasta se publică concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în ziarul «Tel. Român».

Dotăția: 240 cor. din repartitie dela popor, iar restul din ajutor de stat, acordat prin resoluția ministerului din 11 Iunie 1917 Nr. 71275/916 și uzul dela de învățătorul definit anterior. Locuința și grădina în natură.

Alesul este obligat a procedea învățământului și în școala de repetiție și a cânta cu elevii în Duminică și sărbătorii în biserică cântările și răspunsurile liturgice.

Concurenții au a-și așterne rugărite concursuale la subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul deschis, indicat mai sus, și a se prezenta în parohie la biserică pentru a cânta și a se face cunoscuți popularului.

Deș, 30 Iunie 1918.

Oficiul protopresbiterial al tractului ort. rom. Deș în conțelegere cu comitetul parohial competent.

Teodor Hermann,
protopresbiter.

Nr. 158/1918 (156) 2-3

Concurs repeși

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa a II-a «Sântămăria de poartă» din protopresbiteratul Hațeg, se publică concurs repeși cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dotărilor dela stat.

Cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare, se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar concurenții sânt poțiviți a se prezenta pe lângă inculșonștărea subsemnatului, în vre-o Duminică sau sărbătoare, la biserică spre a cânta, cuvânta, eventual celebra.

Hațeg, la 24 Iunie v. 1918.

Oficiul protopresbiterial ort. rom. al tractului Hațeg în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu,
protopop.

Nr. 329/1918 (157) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III. Fundata, din protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român», în termenul ord. Venerabil. Consistor Arhidiecezan Nr. 3373 Bis. din 1918.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea veniturilor proșteji dela stat.

Concursule înzestrate cu documentele cerute sânt a să înainta subserisului oficiu protopresbiterial în termenul deschis, iar concurenții, — cu observarea prescrișilor regulamentului pentru parohii, — să poț înfășșa înaintea alegătorilor spre a cânta, resp. a oficia și cuvânta, și a face cunosțuți cu poporul.

Zernești la 22 Iunie 1918. Of. protopresbiterial al Branului.

Ioan Dan,
Prot. on. adm. protopresb. tractual.

Nr. 652/1018. (155) 3-3

Concurs

Pentru întregirea postului de învățător dela școala gr.-or. din Lăslău-român se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt:

- a) salar dela comuna bisericească 600 coroane, restul dela stat;
- b) cartir în edificiul școlaei;
- c) grădina 1/2, jugăr catastral.

Concurenții să-și aștărnă rugărite instruate după normele în vigoare la oficiul protopresbiterial al tractului Târnavă în Cetatea-de-baltă (Küküllővár), până la termenul indicat.

Cetatea-de-baltă, 22 Iunie 1918.

Oficiul protopresbiterial ort.-român al tractului Târnavă, în conțelegere cu comitetul parohial competent.

Nicolae Teodoran,
protopop.

Redactor responsabil Dr. O. George Comșa.

Au sosit tocmai acum**Suc de smeură curat, veritabil,****Compoturi și marmelade,****† Licheruri de cremă, †**

cele mai fine

Coniac medicinal**Vinuri de desert și Vinuri****≡ roșii, — Șampanie ≡****Oțet bun pentru pregătirea bucatelor,**

prezum și (153) 3-3

Praf de spălat Permilon.**H. Rössler,****băcănă de mărfuri și delicatose,**
Sibiu, str. Măcelariilor Nr. 34.**Leac** (158) 2-3**creșterea părului**

Un medicament de care n'a mai fost. În timp scurt face ca părul să crească mult, împiedecând căderea părului și căruștea înaintea de vreme. Dă părului culoarea originală. În curs de o lună rezultatul este strălucit.

Prețul 10 și 15 coroane.**Botâr Regina** Budapeșt, VII. Erzebetkörút 34/4 I.

Podoaba femeilor este părul frumos, de aceea trebuie îngrijit.

QMSXYKZLXVZ

nu înțelegem

pentru ce sânt frumoase unele dame; dar vom înțelegi, îndată ce aflăm că întrebunțează pudră-Diana și cremă-Diana.

Prețurile:

Doză de probă. . . . . 3— K

Doză mare . . . . . 6— K

De vânzare pretutindeni!

În editura Comisunei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut :

Manual de cântări bisericești

sau

Octoihul mic

care cuprinde: Rânduiala Vecerniei, Utruniei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Duminică, Podobile, Polleul, Pripelele, Catavasiile, Irmoasele, Svetințele ș. a.

Se află în depozit spre vânzare la «**Librăria Arhidiecezană**».

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă Cor. 550, plus porto postal recomandat 70 fileri. — Legătură imitație de piele Cor. 760, plus porto postal recomandat 70 fileri.

Revanzătorilor li se dă 10%, rabat.

Hallo!**Negustori și Doamne!**

Lipsa de oțet este înlăturată prin rețeta deplin probată a doctorului **Bendauer**. Cheltuielile pentru a prepara un litru sânt 20 fileri. Contra unei mărci poștale de 2 cor. se trimite îndată rețeta.

Reprezentantul general A. D. S. Nagyzszeben, Wintergrasse 5.
(151) 3-6La «**Librăria Arhidiecezană**» în Sibiu :
Nagyzszeben se află de vânzare :**Casa dela Jerihon**

omnili și cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria :
Arhidiecezană din Nagyzszeben—Sibiu :**Tipicul bisericii ortodoxe**

Intocmit pentru trebuințele proșterilor români și ale elevilor seminarial

de

Aurel Popovici,

însoviac-econom seminarial, instructor de cântări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiu din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**, din Sibiu-Nagyzszeben.**Adolf Harnack.****Monahismul,**

idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 16 fil.

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de Dr. I. Lupaș, Sălție.

Nr. 16—36.

Mângăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți proși din protopopiatul Sălție.

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu-Nagyzszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 250, legat cor. 3—, porto 20 fileri.

La «**Librăria Arhidiecezană**» în Sibiu—Nagyzszeben, se află de vânzare :**Biserica catedrală**

dela

Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.**Istoricul zidirii (1857—1906)**

de

Dr. Ilarion Pușcariu,**Dr. E. Miron Cristea și Mateiu Voileanu.**

Cu 24 ilustrațiuni și 3 fașimile.

Prețul 4 cor., plus 60 fil. porto recomandat.

În editura «**Librării arhidiecezane**» din Sibiu—Nagyzszeben a apărut și se află de vânzare**Apostolul**

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfinților Apostoli.

Tipărit în zilele Preafălatului Împărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea înalt Preafălatului Domn Vasilie, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropoli al Românilor de religie greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Majestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă ₰ 15—, plus porto postal K 3—, Legătură imitație de piele ₰ 20—, plus porto postal K 3—.

Revanzătorilor li se dă 10%, rabat.

Potire, Discuri, Lingu-rițe, Cădelnițe, Cruci și
: : : **Candle :** : :

se pot procura prin

Librăria Arhidiecezană. La «**Librăria Arhidiecezană**» în Sibiu-Nagyzszeben se află de vânzare :**Semințe din agrul lui Cristos**

cuvântări bisericești pe toate Duminicile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.**Tomul I:** Cuvântări la Duminicile de peste an.

Cuvântări la praznicele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești.

Tomul II: Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebre.

Adaus de texturi biblice pentru cvântări funebreale.

Tomul III: Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebre.**Cuvântări funebreale și memoriale.****Prețul:** de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal 3 Coroane.

În editura comisunei administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de T. V. Pașcariu a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: **Principiile fundamentale ale civilizașunii. Educarea omului în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evanghelice. Împărăția lui Dumnezeu.**

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu. Prețul unui exemplar e 2 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto poștal.

Revanzătorilor li se dă 20%, rabat.

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezane